

R O M A N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DECIZIA nr.3042

Dosar nr.605/36/2009*

Ședința publică de la 26 iunie 2014

Președinte:	X	- judecător
	X	- judecător
	X	- judecător
	X	- Magistrat asistent

S-a luat în examinare recursul declarat de Agenția Națională de Administrare Fiscală împotriva sentinței civile nr..X./CA din 14 noiembrie 2012 a Curții de Apel .X. – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se prezintă recurenta – pârâtă Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin consilier juridic .X. și intimata-reclamantă S.C. .X.S.A., prin consilier juridic .X..

Procedura completă.

Se prezintă referatul cauzei, magistratul asistent arătând că recursul este declarat și motivat în termenul prevăzut de lege, fiind scutit de plata taxei judiciare de timbru și a timbrului judiciar.

Se mai învederează că societatea intimată a depus la dosarul cauzei întâmpinare, care a fost comunicată autorității recurente.

Nemaifiind alte cereri, Înalta Curte constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul părților prezente în raport cu recursul declarat.

Recurenta-pârâtă Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin consilier juridic, solicită admiterea recursului astfel cum a fost formulat, modificarea sentinței atacate și respingerea în totalitate a acțiunii, pentru considerentele expuse pe larg în scris.

Intimata-reclamantă S.C. .X. S.A., prin consilier juridic, pune concluzii de respingere a recursului formulat, ca nefondat, pentru motivele redată în detaliu în întâmpinare.

Înalta Curte, în baza art.150 și art.256 Cod procedură civilă, rămâne în pronunțare.

ÎNALTA CURTE,

Asupra recursului de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

Prin sentința civilă nr..X./CA din 14 noiembrie 2012, Curtea de Apel .X. - Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a admis acțiunea formulată de reclamanta SC .X.SA, în contradictoriu cu pârâta Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, a anulat în parte Decizia nr. 360/31.10.2008 emisă de ANAF - Direcția generală de soluționare a contestațiilor și Decizia de impunere nr. .X./04.08.2008 emisă de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili – Activitatea de Inspecție Fiscală, în ceea ce privește taxa asupra activităților dăunătoare sănătății și obligațiile fiscale aferente acestei taxe, pentru suma de .X.lei reprezentând taxă și pentru suma de .X.lei reprezentând accesorii, a menținut actele contestate pentru celelalte sume, a

obligat pârâta la plata către reclamantă a sumei de .X.lei reprezentând cheltuieli de judecată, a admis cererea de majorare a onorariului de expert formulată de d-na .X.și a obligat reclamanta să achite diferența de onorariu de X lei.

Pentru a pronunța această soluție, instanța de fond a reținut situația de fapt potrivit căreia, prin Decizia de impunere nr..X./04.08.2008 emisă de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili – Activitatea de Inspecție Fiscală, s-au stabilit în sarcina reclamantei diferențe suplimentare de plată în sumă de .X.lei, aferente taxei asupra activităților dăunătoare sănătății în temeiul art.3¹ alin.1 lit.b din Legea 467/2002 pentru modificarea și completarea OG nr.22/1992 privind finanțarea ocrotirii sănătății, precum și majorări de întârziere aferente de .X.lei.

Împotriva acestei decizii de impunere, SC .X.SA a formulat contestație prin care a criticat faptul că la stabilirea obligației suplimentare la fondul „Taxa asupra activităților dăunătoare sănătății” în sumă de .X.lei nu s-a ținut cont și de plățile efectuate în valoare de .X.lei, contestație respinsă de Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor prin Decizia nr.360/31.10.2008.

Având în vedere sumele contestate atât în procedura administrativ-fiscală prealabilă, cât și în fața instanței de judecată, precum și dispozițiile instanței de control judiciar, obligatorii în temeiul art.315 alin.1 Cod procedură civilă, Curtea a constatat că este investită cu o contestație împotriva obligațiilor fiscale suplimentare de plată stabilite cu titlu de taxă asupra activităților dăunătoare sănătății și a majorărilor de întârziere aferente acestei taxe.

Curtea a apreciat ca fiind inadmisibilă cererea reclamantei prin care solicită extinderea cercetării legalității actelor administrativ fiscale contestate și cu privire la majorările de întârziere în valoare de .X.lei pentru TVA lunar și în valoare de .X.lei pentru vărsămintele de la persoane juridice pentru persoanele cu handicap neîncadrate.

Întrucât aceste sume nu au făcut obiectul contestației adresate organului fiscal și nici obiectul acțiunii în fața instanței de contencios administrativ, ele nu au fost analizate nici de prima instanță și nici de instanța de recurs, care a statuat obligația de a se verifica și apărarea reclamantei în sensul că nu ar fi datorate majorările de întârziere pentru intervalul de timp pentru care se datorează taxa asupra activităților dăunătoare pentru sănătate, iar nu toate majorările de întârziere stabilite prin decizia de impunere.

Prin urmare, instanța supremă a trasat limitele rejudecării în sensul că aceasta vizează stabilirea taxei și a accesoriilor aferente pe perioada 1.08.2002 – 1.07.2003, pentru care s-a constatat necesitatea suplimentării materialului probator.

Din concluziile suplimentului la raportul de expertiză contabilă efectuat în cauză rezultă că reclamanta datorează pentru perioada indicată taxa asupra activităților dăunătoare sănătății în procent de 2% din vânzări în cuantum de .X.lei din care a fost achitată suma de .X.lei, rămânând o diferență de achitat de .X.lei.

Pentru sumele datorate și neachitate de reclamantă expertul a calculat accesorii rămase de plată la suma menționată în sumă de .X.lei.

În ceea ce privește accesoriile, Curtea a constatat că, prin Încheierea din 1.04.2002 pronunțată în dosarul nr..X./COM/2002 al Tribunalului .X. s-a dispus, la cererea debitoarei, deschiderea procedurii reorganizării judiciare și a falimentului față de SC .X.SA .X., planul de reorganizare fiind confirmat prin sentința nr..X. din 9.09.2002.

În raport de dispozițiile art.60 alin.7 din Legea nr.64/1995, modificată prin O.G. nr.38/2002 și ale art.41 alin.3 din Legea nr.85/2006, Curtea a constatat că pentru sumele datorate cu titlu de taxă asupra activităților dăunătoare sănătății în

perioada 1.08.2002 – 1.07.2003 reclamanta datorează accesoriile prevăzute de legea specială, în cuantum de .X.lei.

Pentru considerentele expuse, apreciind că motivele invocate de reclamantă sunt întemeiate în parte, a fost admisă în parte acțiunea, în temeiul art.18 din Legea nr.554/2004 și anulată în parte Decizia nr. 360/31.10.2008 emisă de Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția generală de soluționare a contestațiilor și Decizia de impunere nr. .X./04.08.2008 emisă de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili – Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul ANAF, doar în ceea ce privește taxa asupra activităților dăunătoare sănătății și obligațiile fiscale aferente acestei taxe, pentru suma de .X.lei reprezentând taxă și pentru suma de .X.lei reprezentând accesorii, urmând ca reclamanta să rămână obligată pentru suma de .X.lei – taxă și .X.lei – accesorii.

S-au menținut actele contestate pentru celelalte sume și, în temeiul art.274 și 276 Cod procedură civilă, având în vedere admiterea parțială a pretențiilor reclamantei, a fost obligată pârâta la plata către reclamantă a sumei de .X.lei reprezentând cheltuieli de judecată.

În baza art.213 alin.2 Cod procedură civilă, instanța a admis cererea de majorare a onorariului de expert formulată de d-na .X.și a obligat reclamanta să achite diferența de onorariu de X lei.

Împotriva sentinței civile nr. .X./CA din 14 noiembrie 2012 a Curții de Apel .X. - Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, a declarat recurs pârâta AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ, criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie, în temeiul art. 304 punctul 9 și art. 304¹ din Codul de procedură civilă.

Astfel, prin criticile formulate în susținerea căii de atac promovate recurenta-pârâtă a susținut, că instanța de fond, în mod greșit a admis în parte acțiunea formulată de reclamanta S.C. .X.S.R.L., considerând faptul că aceasta nu este ținută a plăti debitul, majorările și penalitățile de întârziere indicate în Decizia nr.360/21.10.2008, în condițiile în care:

Prin decizia nr. 360/31.10.2008 emisă de A.N.A.F.-D.G.S.C., organul de soluționare a contestațiilor a stabilit faptul că în mod legal organele de inspecție fiscală au stabilit o diferență suplimentară în sumă de .X.lei aferentă perioadei 01.08.2002-31.12.2005, întrucât în urma analizei obligației de plată s-a constatat că aceasta este în cuantum de .X.lei rezultată ca diferență între obligația stabilită de .X.lei și suma de .X.lei achitată de reclamanta.

Organele de inspecție fiscală au constatat că, în perioada supusă verificării, respectiv 01.08.2002-21.12.2005, reclamanta a obținut venituri din producția de băuturi alcoolice (vinuri liniștite) pentru care avea obligația să achite taxa asupra activităților dăunătoare sănătății, în sumă de .X.lei.

Deoarece reclamanta în perioada verificată a obținut venituri din producția de băuturi alcoolice, îi sunt aplicabile prevederile art.1 și art. 3¹ alin. (1) lit.b) din O.G. nr. 22/1992, modificată și completată prin Legea nr. 467/2002.

Având în vedere respectivele prevederi legale, reclamanta avea obligația să constituie contribuția privind taxa asupra activităților dăunătoare sănătății în cotă de 2% din veniturile obținute din producția de băuturi alcoolice după deducerea accizelor și a taxei pe valoare adăugată.

Cu ocazia inspecției fiscale, s-a constatat că societatea a realizat venituri impozabile în sumă de .X.lei, pentru care trebuia să declare o taxă asupra activităților dăunătoare sănătății în sumă de .X.lei și să o achite integral bugetului general consolidat al statului.

Având în vedere că reclamanta a declarat numai suma de .X.lei ca și taxă asupra activităților dăunătoare sănătății, din care a achitat suma de .X.lei, în mod temeinic și legal organele fiscale au stabilit, prin Decizia de impunere nr. .X./2008, o diferență suplimentară în sumă de .X.lei, aferentă perioadei 01.08.2002-31.12.2005.

Mai arată recurenta că hotărârea instanței de fond se bazează exclusiv pe constatările raportului de expertiză fiscală efectuat în cauză, fără a se ține cont de obiecțiunile formulate de autoritatea recurentă.

În cauză, intimata-reclamantă S.C. .X.S.A. a formulat întâmpinare, în condițiile art. 326 alin. (2) din Codul de procedură civilă, prin care a solicitat respingerea recursului formulat de Agenția Națională de Administrare Fiscală, ca nefondat, și menținerea ca legală și temeinică a hotărârii instanței de fond, susținând în acest sens că instanța de fond a făcut o corectă interpretare și aplicare a legii la situația de fapt rezultată din probatoriul administrat în cauză.

În acest sens, intimata-reclamantă arată că organele de inspecție fiscală au impus, în sarcina sa, pe nedrept, cu nesocotirea dispozițiilor art. 3¹ alin. (2) din O.G. nr. 22/1992, introdus prin O.U.G. nr. 57/2003, plata taxei asupra activităților dăunătoare sănătății pentru perioada 01.07.2003-31.12.2005 și majorări de întârziere aferente, în condițiile în care respectiva obligație de plată a existat numai pentru perioada 01.08.2002-01.07.2003, așa cum a constatat și precizat Înalta Curte de Casație și Justiție prin decizia nr.X/29.11.2011, pronunțată în primul ciclu procesual al cauzei.

Așadar, se susține că instanța de fond a constatat că prin actele emise organele fiscale au stabilit ilegal în sarcina societății intimă, să plătească, fără a datora taxa asupra activității dăunătoare sănătății în valoare de .X.lei și majorări de întârziere în valoare de .X.lei în condițiile în care această taxă era inclusă în accize, potrivit O.G. nr. 22/1992, fapt confirmat și de I.C.C.J. care prin decizia nr. X/2011 a stabilit că societatea datorează taxa asupra activității dăunătoare sănătății doar pentru perioada 01.08.2002-01.07.2003, pentru restul intervalului de timp supus verificării fiscale, anume 01.07.2003-21.12.2005, societatea fiind exceptată de plata taxei.

Mai susține intimata-reclamantă că în contextul prezentat, a normelor legale și a actelor doveditoare aflate în dosar, respectând limitele rejudecării trasate de instanța supremă prin decizia nr. .X./2011 prima instanță s-a pronunțat legal și temeinic în sensul anulării în parte a actelor administrativ fiscale contestate.

Înalta Curte, examinând sentința atacată prin prisma criticilor ce i-au fost aduse și raportat la prevederile legale incidente în cauză, constată că nu subzistă în litigiu motivele de nelegalitate invocate, soluția de admitere în parte a acțiunii, pronunțată de instanța de fond - în limitele rejudecării stabilite prin decizia nr. X/2009.11.2011 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, Secția Contencios Administrativ și Fiscal - fiind dată cu interpretarea și aplicarea corectă a legii.

Sub un prim aspect, Înalta Curte constată că recurenta-pârâtă prin cererea de recurs a criticat hotărârea instanței de fond, în principal, sub aspectul aprecierii probatorului administrat în cauză, în concret însușirea integrală a concluziilor suplimentului la raportul de expertiză contabilă judiciară efectuat în cauză și neprimirea obiecțiunilor formulate, și în mod formal soluția pronunțată pe fondul raportului juridic dedus judecării, prin reluarea argumentelor expuse prin conținutul actelor administrativ fiscale contestate, prin întâmpinarea și cererea de recurs depuse în primul ciclu procesual al cauzei, fără a ține cont de limitele judecării stabilite prin decizia nr.X din 29 noiembrie 2011 a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Secția de Contencios Administrativ și Fiscal, prin care în urma casării hotărârii

recurate s-a dispus trimiterea cauzei spre rejudecare la aceeași instanță, și de precizările formulate de societatea intimată în debutul celui de-al doilea ciclu procesual, la data de 31.01.2012.

În acest context, Înalta Curte reține că nu pot fi primite criticile referitoare la modul de interpretare a probatorului administrat în cauză, atâta timp cât prin obiecțiunile formulate cu privire la răspunsul formulat de expert la obiectivele nr.1-2 recurenta-pârâtă a criticat cuantumul obligațiilor fiscale principale și accesorii stabilite în sarcina societății intimată, cu titlu de taxă asupra activităților dăunătoare sănătății, prin prisma perioadei de calcul (01.08.2002-31.12.2005, așa cum este reținută de organele de inspecție fiscală) și nu a modului de calcul al acestora, fără a ține, astfel, cont de faptul că prin decizia nr..X./29.11.2011, pronunțată în primul ciclu procesual, Î.C.C.J.-S.C.A.F., a stabilit în mod irevocabil că reclamanta datorează taxa asupra activităților dăunătoare sănătății doar pentru perioada 01.08.2002 - 01.07.2003, pentru restul intervalului de timp supus reverificării fiscale (01.07.2003-21.12.2005) societatea fiind exceptată de la plata taxei.

În ceea ce privește obiecțiunile formulate cu privire la concluziile expuse de expertul desemnat în cauză, la obiectivul nr.3 este lesne de observat că prin încheierea de ședință din 19.09.2012 instanța de fond a admis respectivele obiecțiuni, expertul formulând un răspuns la data de 16.10.2012, cu privire la care recurenta – pârâtă, care, de altfel, nici nu s-a mai prezentat în fața instanței de fond, nu și-a mai exprimat, însă, un punct de vedere.

Totodată, legalitatea și temeinicia hotărârii instanței de fond nu este afectată nici prin prisma criticilor formulate pe fondul cauzei, în condițiile în care argumentele expuse prin cererea de recurs, de altfel preluate ad literam din cererea de recurs formulată în primul ciclu procesual, nu țin cont de considerentele deciziei nr. .X./2011 a Î.C.C.J.-S.C.A.F.

Astfel, Înalta Curte constată că prin cererea de recurs formulată recurenta-pârâtă prezintă succesiunea emiterii actelor administrativ fiscale contestate în cauză (Decizia nr. 360/31.10.2008 emisă de A.N.A.F. – D.G.S.C. și Decizia de impunere nr. .X./04.08.2008 emisă de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili - Activitatea de inspecție fiscală), constatările și concluziile respectivelor acte, în justificarea legalității obligațiilor fiscale stabilite în sarcina societății intimată pentru perioada 01.08.2002-31.12.2005, fără a se face vreo trimitere la considerentele Deciziei nr. .X./2011 a Î.C.C.J. – S.C.A.F., prin care a fost stabilită ca și perioadă de calcul pentru obligația de plată a taxei asupra activităților dăunătoare intervalul 01.08.2002-01.07.2003, în conformitate cu dispozițiile art. 3¹ alin. (2) din O.G. nr. 22/1992, introdus prin O.U.G. nr. 57/2003 pentru modificarea și completarea O.U.G. nr. 158/2001, intrată în vigoare la 01.07.2003.

Se reține că recurenta pârâtă, prin cererea de recurs, a invocat numai formal dispozițiile art. 304 punctul 9 din Codul de procedură civilă, și nu a formulat critici concrete cu privire la considerentelor de fapt și de drept avute în vedere de instanța de fond la pronunțarea hotărârii recurate, în limitele stabilite de instanța de control judiciar prin hotărârea de casare, cu respectarea dispozițiilor art. 315 alin.(1) Cod procedură civilă.

În raport de cele mai sus arătate, constatând că nu sunt întemeiate motivele de recurs invocate în cauză, și că este legală și temeinică hotărârea atacată, Înalta Curte va dispune, în temeiul art. 312 alin. (1) din Codul de procedură civilă din anul 1865, cu modificările și completările ulterioare, respingerea ca nefondat a recursului declarat de Agenția Națională de Administrare Fiscală împotriva sentinței civile nr.

.X./CA din data de 14 noiembrie 2012 pronunțată de Curtea de Apel .X. – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Respinge recursul declarat de Agenția Națională de Administrare Fiscală împotriva sentinței civile nr..X./CA din 14 noiembrie 2012 a Curții de Apel .X. – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, ca nefondat.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 26 iunie 2014.

JUDECATOR,
x

JUDECATOR,
x

JUDECATOR,
x

MAGISTRAT ASISTENT,
x